

Landskap: Blekinge. Upptecknat av: Olof Jansson.
 Härad: Bårenh. Adress: Jernavik Kullåkra.
 Socken: Bårens - Hoby. Berättat av: August Nilsson.
 Uppteckningsår: 1934. Född år 1855 i Backaryd.

Uppteckningen rör	Skogsmoran	sid. 1-2.
	Wårken	" 3.
	Tomten	" 4-5.
	Förelbud	" 6.
	Den heliga	" 7.
	Den julida	" 8.
	Se sin tillkommande på jul.	
	Wårken	" 9-10.
	Wågving	" 11.

11 sidor.

4492

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stogsman.

I min barndom blev vår vabo frö-
vildad, och han var i marken i tre dygn. Det var
bara tre löshäll från hans hem. Det var i Backavä-
sken det hände.

Den leark for vill i en mark och han kom
gick, så kom han på samma ställe. Men på ålbonden
daggret hörde han kyrkklockorna ringa, och då gick
han ditåt och kom rätt. Där gick han ut och så
kom han sig. Den marken hade ord för all skosman
hölls där.

Näckem.

Några barn träffade en häst, och de
satte sig upp en 4-5 stycken. Men en liten kom inte
upp utan sa: "Jag vecker inte upp," men då slog han
bå barnen och sprang i sjön. Jag vet inte vad det
var, men veckeln stannar sig i bollen skrymsaden.

Tomben.

Mina föräldras bodde på ett ställe, där
de hade tomben. Sen skulle de flytta därifrån, och sista
morgonen ~~en~~ mor låg där, så kom tomben till henne
och tog hennes hand och satte upp den i luften, och
han var så rödögad. Det var i Järvaremsåls.

Det var på ett bondställe som diängarna
inte tyckte hölls av. Då lade de sig en stund och vila
de. Men då kom där en massa småfolk och bar på
något. Och en av dem var så liten, att han bara hade
en verk. Då sa en av diängarna: "Det var inte mycket det"
"Ja, du var inte mera du när du inte var mer än natt-
gummal". - Det var inte i Backaröd, det hände, och
jag vet inte, var det var.

Förbud.

En dotter till mig lärde sin mors "jor-
perlan" en månad, innan hon dog. Då gick hon och
frågade om modern sjöng. "Nej", svarade hon, "men
det är nog mig det ladda". En månad efter dog hon.

En teck.

Täal Olsson var kyrkeräktmästare i
Backaröd. Han var litet till folkhunnig. Det är länge
sen han levde. Jag har sett honom många gånger. Det
är nog över 20 år, sen han dog.

4492

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

En julsed.

De skulle inte bira ut uraten juleften
och tappade de något, så skulle de inte ta upp det.

Skriv endast på denna sida!

4492

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Se sin tillkommande på julnatten.

De skulle sitta oppe julnatt, så skulle
de få se sin blivande man komma. Du tror till mig
gjorde det.

Skriv endast på denna sida!

Kerstin Löfgren satt julsuatt och tittade
i spegeln för att få se sin tillkommande. Då kom där
en karl och la händerna på axlarna på henne. Hon
fick inte titta tillbaka! När hon fick se honom i spe-
geln sa hon: "Du var jag aldrig". Men hon blev
ändå gift med honom.

Morgång.

Morgång skulle de gå julanakt. Då skulle de få svarbrevboken. Den har jag sett en gång. Det var en gulbe till värd och skulle vara berna-
huden för att de väl trä. Jag fick tag i hans svar-
brevbok och skulle se på den. Den var skriven med
stora röda bokstäver. Men gulben öppnade upp och
rappade till sig svarbrevboken.